

skal den ikke have Lov til at opnaa saadanne Begunstigelser uden ved at forandre sine Statutter, som den nu har haft i over 40 Aar, og hvorefter Medlemmerne selv hvert 3dje Aar vælge Burderingsmændene, men den maa gaa ind paa Bestemmelsen her om, at Burderingsmændene for Fremtiden skulle udnævnes af Direktionen efter Repræsentantskabets Indstilling. Det synes jeg ikke om, det er ikke noget at paalægge en gammel Forening som denne, hvor det hidtil er gaet saa godt, og hvor der næsten intet Tab har været. Naar der i et Tidrum af 40 Aar, i hvilke Medlemmerne selv have valgt deres Burderingsmænd, har vist sig, at det er gaet godt, saa bør man ikke tvinge dem til at forandre dette, saaledes at det bliver Direktionen, der udnævner Burderingsmændene efter Repræsentantskabets Indstilling, hvis de ville have de Rettigheder, som denne Lov byder. Jeg synes, man ikke kan gaa ind paa en Bestemmelse som denne. Jeg tror, det har sin Betydning, at Medlemmerne af en Kreditforening vide, at de ere solidarisk ansvarlige med hinanden, saa at, hvis der sker Tab, skal det dækkes af Reserveconden, og hvis det ikke slaar til, skal det paalignes Medlemmerne i Forhold til Laanene, og der har Ejendommen en Behæftelse af 40 pCt. ud over Hovedstolen for det solidariske Ansvars Skyld. Naar Medlemmerne vide dette, saa tror jeg ogsaa nok, at de ville se efter at vælge de dygtigste og paalideligste Burderingsmænd, for det kommer jo til at gaa ud over deres egne Pengesumme eller deres egne Kommer, hvis de vælge nogen, der stiller Ejendommene alt for højt, saa Foreningen derved kommer til at lide et Tab. Jeg tror, det er bedre, at en Forening som denne ny, der skal omfatte hele Danmark, og hvor Direktionen, saa vidt jeg kan forstaa, kommer til at bo i Kjøbenhavn, vælger sine Burderingsmænd selv, i Stedet for at Direktionen udnævner dem efter Repræsentantskabets Indstilling. Repræsentantskabet maa jo saa selvfølgelig forhøre sig ude omkring i Landet om, hvem de skulle tage, om det skal være den eller den, for de kunne ikke saaledes kende Folk rundt omkring, det kunne Medlemmerne ganske anderledes selv, naar de selv have Valgret, for de have selv Del i Ansvar, og de komme selv til at tage Tab, hvis de vælge Mænd, som ere upaalidelige, og som overbyrde Ejendommene. Jeg ved nok, at vi have det i flere Foreninger, saaledes i Kreditkassen for Landejendomme og ligeledes i Husmandskreditforeningen, men naar man i en saa gammel Forening som Østifternes Kredit-

forening har haft en saadan Bestemmelse i saa mange Aar, og man saa ved Lov vil forbyde dem at beholde den, naar de ville have Ret til at opnaa de Begunstigelser, som her bydes, kan jeg ikke gaa med til det. Jeg er for øvrigt enig med det ærede Medlem, der sidst talte, i, at nogen videre Trang til denne Forening er der egentlig ikke, men skal man følge det Spor, Lovgivningsmagten har fulgt siden 1861, kan man selvfølgelig heller ikke være imod en saadan Forening som denne. Hvis man synes, man vil have en Forening for de større Landejendomme, og man tænker sig en Minimumsgrænse af 12. å 15 Tdr. Hartkorn eller lignende — 12 Tdr. Hartkorn er egentlig den Grænse, man har for større Landejendomme — synes altsaa som sagt de større Ejendomme, at de ville udsøndre sig og have en Forening for sig selv, kan jeg ikke skønne, man kan have noget imod det. Det svarer i Grunden til, at Landejendommene i Østifterne have udsøndret sig med en Forening for sig, Kjøbenhavn ligeledes for sig, og saaledes kunde ogsaa disse større Landejendomme danne en Forening for sig. Altsaa, det kunde jeg ikke have noget imod, men en Forening oprettet saaledes som denne, der her tilfjætes, hvor man tager Gaarde med paa mindst 5 Tdr. Hartkorn med en Burderingssum af mindst 30,000 Kr., og hvor de laveste Laan kunne være, saavidt jeg husker, 5,000 Kr., tror jeg ikke kan være til Fordel. Det bliver en Slags Konkurrence for de bestaaende Kreditforeninger, og jeg kan ikke skønne andet, end at det snarere bliver til Skade end til Gavn. Men jeg haaber, at dette Lovforslag vil blive grundig overvejet i et Udvalg, saaledes at man kan faa det bedste ud af det. Der frembydes ikke saa faa Fordele her saa vel som i Forslaget til Statutter, som findes i Rigsdagstidendens Tillæg B i den Betænkning, der blev afgiven i Landstinget, og kunde man saa disse Fremskridt indførte i de bestaaende Foreninger, tror jeg, det var meget heldigt, og skulde man have en ny Forening, som satte den laveste Grænse 12 Tdr. Hartkorn, tror jeg ikke, det gjorde nogen Fortræd.

B. Pedersen: Efter de udførlige Udtalelser, som nu ere fremkomne fra de to sidste ærede Talere, skal jeg fatte mig meget kort, idet jeg i det væsentlige kan tiltræde de Anskuelser, som de Herrer have udtalt, og idet jeg skal afholde mig fra at komme ind paa Einzeltheder med Hensyn til de bestaaende Kreditforeningers Love, Statutter og i det hele taget Virksomhed. Det foreliggende Lovforslag var jo som bekendt fore-